

Az országos dalárszövetség

A budapesti nemz. zenede

A budai zeneakademia

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnap három negyed iven, zenemellékletekkel, zeneszerzők és zeneművészek arcképeivel. Ugy a lap szellemi részét illető közlemények, mint a kiadói-vatál ügykörébe tartozó levelek a társulat igazgatóságához (váci utca 3) intézendők.

Budapest, 1883. január 21.

Egész évre 6 fit. Fél évre 3 fit. — Külföldre egész évre 8 fit, félére 4 fit.

Elofizethetui a „Harmonia” nemzeti zeneműkereskedésben Budapest, váci utca 3 s vidéken minden könyvkereskedésben. — Egyes szám ára 15 kr.

Kiadja a „Harmonia” magyar zeneművészek társulata.

Felelős szerkesztő: Dr. Hubay Károly.

Egy kitüntetett zeneszerző.

A zeneművészet, valamint egyáltalán a művészet hazánkban, fájdalom! még nem foglalja el azt az állást a kultur társadalomban, s nem adja a művészeknek azt a rangot, tiszteletet és elismerést, melyet külföldön bírnak.

Nálunk a művész — ha csak nem tesz szert valamelyik speciális állásra — jóformán tekintetbe sem jő. A nagyságos hivatalnok sokkal különb ember nálánál, ő csak piktor, vagy zenész. — s ha például a nemz. színház zenekarának tagja — szimplex muzsikus.

Ha külföldre megy a magyar művész s ott nagy nevet szerez magának, akkor ide haza is nagy tekintélyre tehet szert, de csak addig míg külföldön van, mihelyt haza jön s közöttünk telepszik le — a nimbusz elpárolog s a nagy tisztelet lassankint fogyni kezd.

Ha ezen különös jelenség okát kutatjuk azt tapasztaljuk, hogy egyrészt a művészek magatartása, másrészt a miniszterium és a felsőbb körök indifferentizmusa idézi azt elő.

Nálunk a művész nem mer rangjához méltóan fellépni, még ha vagyonos ember is — szerényen visszahúzódik — senki sem ismeri, legfeljebb művei után.

Szép- és művészeti miniszteriumunk nincs — s így tulajdonképp a művészek a vallás és közoktatásügyi tárca reszortjába tartoznak. S ez a miniszterium sokkal inkább el van foglalva a szorosán hozzá tartozó dolgokkal, semhogy a művészetekre különös figyelmet fordíthatna, azonkívül hiányzik is a kellő szakértelem, különösen a zene terén. Köztudomású dolog hogy a közoktatásügyi miniszteriumban egy oly zenész tanácsával élnek, ki nem is annyira zenész, csak zene beszélyeket tud írni, ezekkel vívta ki magának a zeneből cs kétes híret és az akademikus pálmát.

Ily viszonyok között nagyon természetes, a felsőbb körök sem törődnek valami szembeötlően a művészekkel.

Pedig a kitüntetés, az elismerés, a művészet éltető eleme csakis ott a hol bőven osztják az elismerést, ott virágzik a művészet igazán.

Franciaországban nincs valamire való művész, kinek ott nem ragyogna mellén a becsületrend lovag-keresztje s mihelyt neve hírből erősödik s újabb műveket teremt, megkapja a tisztí rangot.

Gounod, Thomas a parancsnoki rangot bírják — pedig a franciáknak Gounod sem nagyobb, mint nekünk Erkel Ferenc, ki a Ferenc-József-rend lovag-keresztjét bírja, holott, mint a magyar zeneszerzők nestora, régóta magasabb kitüntetést érdemelne meg.

Hány tekintélyes zenész és festőművész él hazánkban, ki igényt tarthatna kitüntetésre?

Alig múlik nap, hogy a hivatalos közlönyben ennek vagy annak a bankigazgatónak, kereskedőnek stb. kitüntetése olvasható ne lenne.

Csak a művészet részesül ily elhanyagolásban . . .

Annál nagyobb örömeinkre szolgált, hogy ő felsége a mult héten ismét egy magyar zeneszerzőt tüntetett ki legmagasabb elismerésével.

Huber Károly, az országos dalárszövetség karnagya és nemzeti zenedei tanár a Ferenc-József-rend lovag-keresztjével lett kitüntetve.

Miután a legközelebbi számok valamelyikében a kitüntetett férfi arcképe és életrajzával szolgálunk olvasóinknak, — addig is csak annyit jegyzünk meg, hogy Huber Károly kitüntetése a zenészekre nézve egy szebb jövő pirkadását jelenti.

Ő az első zenetanár, ki hazánkban legfelsőbb elismerésben részesült s így most általa az elv diadalra jutván, reménylhet, hogy a magyar zene-világ többi érdemesi is részesülni fognak a rég megérdemelt kitüntetésben.

Lantos.

A szegedi színház.

Az állandó színház igazgatói állására kitűzött pályázati határidő 10-én járt le. A pályázat nem annyira a minőség, mint a mennyiség tekintetében jól ütött ki, mert a pályázók száma tizet tesz ki.

A pályázók betűrendben a következők: Aradi Gerő (a jelenlegi igazgató). Béneyi István (marosvásárhelyi színház igazgató). Bogyó Alajos (pécsi színház igazgató). Feleki Miklós. Gerőfi Andor (szabadkai színház igazgató). Krencsányi Ignác (debreceni színház igazgató). Mándoki Béla (győri színház igazgató). Mannsberger Jakab (aradi színház igazgató). Nagy Vince (a népszínház rendezője). Szathmáry Károly.

Láthatjuk e névsorból, hogy minden kissé nevezetesebb vidéki színház igazgató igényt tart arra, hogy a szegedi állandó színházra pályázzon. Komolyan számbavehető pályázó azonban, akinek megválasztása valószínűleg színházunk jövőjéhez kötött szép reményeket, csak kettő van: Feleki és Nagy Vince.

Feleki azonban oly túlkövetelésekkel lép föl, melyeket megvalósítani alig lesz lehetséges, mert általa az az anomália állna be, hogy privát vállalkozó subventiót kapna. Mert nem kevesebbet akar Feleki, mint egy igen tekintélyes összegű subventiót.

A legtöbb kilátása Nagy Vincének van*, ki Szegeden jártában mindenfelé a legjobb benyomást tette.

Hogy szakférfi, arról kezeskedik azon körülmény, hogy a népszínháznál annyi ideig működik rendezői minőségben, hogy reális s megbízható ember, arról kezeskedik beadott kérvénye, mely a pályázók között egyedül adja meg a kívánt

biztos 10,000 frt hypothékát s ezenkívül ígér még 10—15,000 frt beruházást is. Emellett még kész, hogy az óhajokat minden irányban kielégítse, Molnár Györgyöt drámai rendezőnek szerződtetni.

Ha meggyőződéseimnek kifejezést akarok adni, s ez ügyben azt hiszem igen sok szegedi polgártársam óhaját tolmácsolom, hát én legjobban óhajtanám Nagy Vince igazgatását s amint az ügyek jelenleg állnak, úgy hiszem az óhaj teljesülni fog s Nagy Vince fogja megkapni a szegedi állandó színházat.

A többi pályázó nem igen jöhet számba, már csak azért sem, mert a kitűzött 10,000 frt biztosítékot mind ruha- és könyvtárban adták be. Én valódi kalamitásnak tekintem, ha a színház vidéki garasos színház igazgató kezébe kerülne, mert akkor úgy itt is, mint minden más vidéki városban elposványodnék mielőbb a színház, mit a pompás félmillió palota annál szomorúbb színben tüntetne föl.

Nékünk egy értelmes, szakavatott, szélesebb látókörű s ambíciózus ember kell, ki előtt ne pusztán a zseb kérdése lebegjen, hanem aki bármely irányban is tudjon a provintionálisizmusnál magasabbat mutatni. Színházunk oly pompás palota, minőt egy főváros megirigyelhetne tőlünk, nagyon furcsán venné ki hát magát ebben a provincionális gazdálkodás.

Hogy a pályázat mikor fog eldöntetni, az nagyon kétséges, de 20-ika előtt aligha, mert még a közgyűlés által rendelt színházi bizottság sincs összeállítva.

Legközelebbi levelemben azonban hiszem, már írhatok biztos eredményt, amikor majd a jelenlegi színházi viszonyokat is ismertetni fogom, mit annyival is inkább kell tennem, miután már ügyis nagyon igénybe vettem e lapok hasábjait.

*) Időközben érkezett tudósítás szerint, Nagy Vince meg is választatott.

Alföldi zenebarát.

Bécsi hangversenyek.

A bécsi filharmonikusok f. hó 7-én tartották az évi első reggélyüket. Jahn igazgató ez alkalommal kitűnően volt disponálva és nem hisszük, hogy más zenész képes lett volna Mendelssohn A-moll symphoniáját több tüzzel dirigálni, mint ő. A kitűnő zenekarnak ily vezetése mellett különösen az említett symphonia fináleja volt elragadó hatása. Igaz, hogy az oly prestissimónál mint a milyent Jahn a scherzónak választott, a fa-fúvóhangszerek kezelői alig voltak képesek az ütemet tartani és a kezdet is kissé gyorsan ment, miáltal költői varázsából veszített. Annál nagyobb hatást ért el a Raff nagyszerű zenekari átíratásban előadott Bach-féle „Ciaconna“-val.

Két kitűnő hegedűművész versenyzett e hó elején a Bösendorfer-féle terem-

ben a dicsőség babérjaiért és pedig a fiatal concertmester Rosé A. és az új cseh-francia Paganini: Ondricek Ferenc. Rosé a Spóhr-féle 8-ik hegedűversenynek szolid technikán nyugvó, tiszta, előkelő, mondhatni klasszikus előadásával aratott nagy sikert.

Érdekesebb, elragadóbb és nagyobb művész Rosénál a fiatal, tüzes szláv művész. Ondricek előadása mesészerű tetszést aratott. Már az első Bruch-féle G-moll verseny előadása után ötször hívta ki a művészt a szűnni nem akaró tapsvihar, mely frenetikus tetszésnyilvánítások „a kis embernek a varázshegedűvel“ terjedelmes műsorának utolsó pontjáiig hűk maradtak. Egy szakértő és finom műz-léssel bíró előkelő hölgy, a következőleg írja le Ondricek játékát:

„Ondricek úgyszólván fest az ő

nyirettyűjével. Az általa a húrokból kialsalt hangok oly különösek és csodálatosak, annyi bennük a változatosság, az árny és a világosság, hogy valóságos színhatásokat érez az ember. A mellett a hangok az ember lelkébe vésődnek, megragadják elméjét, mint a legszebb, leglelkesebb emberi hang, mely a legsötétebb és legragyogóbb, legvígabb és legszomorúbb érzelmeket kifejezni képes. Olykor egészen idegen hangok lepnek meg bennünket. Mély érzelmű, a megszokottaktól teljesen eltűnő hangok ragadják el és hatják meg a hallgatót. És a kifejezés ezen eszköze, összekötve a legfényesebb technikával, a legideálisabb intonációval a mester rendelkezésére állanak, mintha vele születtek volna.

T Á R C A.

Egy rózsagyűjtemény.

(Blaha Luiza areképei előtt.)

Általános és (megvallom) jogosult a panasz, hogy, mint mindennel, úgy a virágokkal is túlzott fényt kezdenek űzni. Gyász- és örömmünnepekkor valóságos virágzapor hull és Budapest főutcáin minden második és harmadik kereskedés . . . virágos bolt.

De nem csak hogy boltokban, kapuk alatt, utcaszögleten árulják a melegházak gyöngéd gyermekeit koszorú, bokréta, párna, lant, madár stb. alakjában, hanem virágok gyártására használják fel már a papírt, esipket, bársonyt, viaszt, porcellánt, ezüstöt, aranyat és drágaköveket.

Igy tehát nem esoda, ha mindenfelé csak virágokkal találkozunk, a mi nem is kellemetlen, mert az ember azt hihetné, hogy a kő-, bronz-, arany- stb. korok után elérték a virágkort, a mi valamenynyinél szebb és költőibb.

Jogosultnak vallottam a virágok túlhajtott kultiválása ellen emelt panaszt, de azért azt is megvallom, hogy én is imádom a virágot, bármely alakban, bármely színben s bármely anyagból kerüljön is elő.

Kivált mióta a fényképészet is a virágok ápolására adta magát!

Kinek szeme nem akad meg a díszművészek

boltkirakatain, hol a „Hegyi“ virágok bokréta pompáznak kabinet, Makart és látogatójegyalakban? Ki ne gyönyörködne a „Pálmai“ példányokban? Hát a nemzeti színház üvegházának remek „Flóra“-ja nem ragad el mindenkit? . . . És a szerénységében oly bájos „Bolyka“ fényképei körül, nem őriás-e a tolongás? . . .

*

Hát még az a rózsagyűjtemény, melylyel Streliszky elárasztotta Budapestet? Mind hiába! A róza mégis csak a virágok királynője marad!

Egy többé oltott számtalan varietás. Mind hasonló egymáshoz és mégis mindegyik más, új, szebb-nél-szebb példány. Úgy bólogatnak, mosolyognak, ragyognak felénk, hogy lebilineselve állunk előttük. Már-már kinyújtjuk kezünket feléjük, de körünk odaközean a kirakat hideg tükör-üvegehez és eszméletre térünk.

Hiszen ezek a rózsák Blaha Luiza legújabb areképei! Közelebről nézzük s úgy találjuk, hogy a kitűnő képek alatt oda van minden egyes róza neve is nyomtatva; a kedves olvasó tájékozásául ide ígatók néhányat a kiválóbbak közül, megjegyzvén, hogy az eredeti rózsát, melynek eme sokféle hajtásai a népszínházban láthatók, báró Splényi Ödön kizárólagos tulajdonát képezi.

Másolatok azonban (fénykép alakjában) bárhol is kaphatók.

1. Favartné róza. Nagy, teljes, szépfor-

májú, pompásan fénylő, dúsan virágzó, nagyhatású róza. E faj a virágzás több stádiumában van bemutatva és még hervadt állapotában is esábitó szépségű.

2. Tót leány róza. A legújabb rózsafaj. (A „Szeged szegged“ róza virágzásának rövid tartama miatt nem sokszorosították.) A thearózsák közé tartozik; a szirmok hátoldalai ezüstösek, világos szökével árnyalt gyöngy rózsaszínnel, buján nyíló feltűnően szép róza.

3. Milimári róza. Tejfehér, igen szép idomú, elsőrendű róza, melynek tenyésztője száz aranyas díjat köszönhet. Rokonfaj a „Tót leány rózsával“ s mindkettő szépségét leginkább a kitűnő anyatőnek tulajdonítják. Extra.

Huszáresény róza. A legrégibb rózsák egyike, de azért ma is nagyon keresett, igen teljes szép idomú, gyönyörű tartású, színe feketével árnyalt gyönyörűen bársonyszerűen csillogó piros, sarkantyúszerű tövisekkel. Ritkán látható, nagyon szép válfaj.

5. Körnevilliróza. Rövid szünetekkel szakadatlanul virágzik. Csíger sárgás, vakító színjátékú, remek idomú, dúsan lombos, általában kedvelt, nagyhatású róza.

6. Franciák Milánóban róza. Nagyon szép alakú virág sokszor változó lombozattal, mely majd bimbószerűleg, majd teljes pompájában kiféselve, majd mogorószin kocsishabitusba burkolva

A zene története.

(2. folytatás)

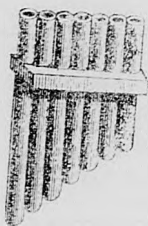
IV.

A legrégebb és legismertebb hangszerek.

Az ókor bibliai és hitregei elbeszélései után a legrégebb, legismertebb és legelterjedtebb hangszerek a következők voltak: u. m. a Lant (Lyra), a Citera (Chiatara), a Hárfa és a Nébel.

A Lant.

Feltalálója Hermes vagy Mercur, kinek készítése szerint a hangszer csak három húrral volt ellátva, melyek az ének akkoron három szakra (u. m.: tavasz, nyár és télre) való felosztását képviselték.

1. ábra.

Későbbben a hétesillagú égi jelhez (köznyelven: „gönczölszekere”, vagy „nagy medve”) képest hét, utóbb a kilenc múzsa után kilenc s végre a tizenkét égi jel után tizenkét húrral lett ellátva. E hangszer alakjáról a kecskék bizonyos fajának („Agazán”) kettős szarvát használták fel s hangfenékül (rezonanz) a teknősbéka teknőhéja szolgált. E hangszer igen kedvelt és elterjedt volt a régi időben s főleg isteni tiszteletek s népünnepnek alkalmával használtatott az ének és dal kíséretéhez.

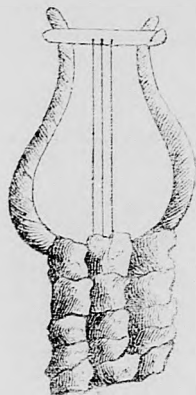
Eredeti alakja a legrégebb leírások és leletek szerint a következő volt. (2. ábra.)

A citera. (Chiatara.)

Mózes e hangszer feltalálójául Gubált nevezi, mit Flavius is megerősít, a zsidó nemzetről írt történelmi művében. E hangszer, mely „Kinnor”-nak is neveztetett, már 1740. évvel Kr. e. egész

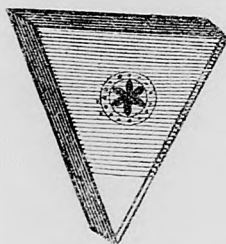
Syriában és Arabiában általánosan el volt terjedve. Régi időben olyan alakkal bírt, mint a görög „Delta” betű; s még több húrral is volt ellátva. Voltak azonban citerák, melyek csak 8—10 húrral bírtak. A hozzánk eljutott legrégebb citera alakja, mely „Dávid citerájának” is nevezetik, a következő volt. (3. ábra.)

A fenti alak későbbben (Kr. e. 500 évvel) többféle változáson ment keresztül, míg végre hasonló lett a mai görögöknél is divatózó „Sewuri”-szerű hangszerhez, mely a jelenlegi „Gitár”-hoz hasonlít.

2. ábra.

A 15—16-ik században divatba jött citerák alakjai egészen eltérők lettek az ősi formáktól. A mai alakú stajer és tyrolói citera, mely vonóval is kezeltek, sokkal ismertebb, semhogy bővebb leírásra szorulna. Napjainkban ez igénytelen és fél-tökélyű hangszer nagy foglalatokat tett a társadalomban, hangversenyteremben s még a legmagasabb körökben is polgári jogot nyert.

3. ábra.

A hárfa.

E szép alakú s bájos hangzású hangszer föltalálása is Gubálnak, a zenészet ősi apjának tulajdonították.

Minden ősi hangszer közt egyedül a hárfa az, mely — kevés módosítással — egészen napjainkig megtartá eredeti alakját. Húrjai kezdetben szintén csak az állatok idegeiből, vagy növény szájakból készültek. Ős alakja tompa szögletű testalkattal bírhatott, (4. ábra) mely aztán a ráfeszített leghosszabb húr által bezárva, háromszöget képezett: — Későbbben ez alakja megváltozott s inkább hosszúra nyúló háromszögűt képezett, melynek felső részét a mai hárfák mintájára, kanyargós alakúvá faragták s a húrok számát is mindinkább szaporították.

4. ábra.

A hárfák ősi alakja keveset különbözött a régi citeráétól, de szerkezetrie nézve eltértek egymástól, mert míg a citera húrjai vízszintesen voltak alkalmazva: addig a hárfáé függőlegesen voltak kifeszítve.

5. ábra.

szemeink elé. A bámulatraméltóbb rózsák egyike: igen hees faj, rendkívül keresett.

7. Titilla rózsza. Hajporszin fehér rózsza triót fehér szirmokkal. Igen kevés lombozatú, elragadó idomzattal. Pikáns illata, kápráztató fénye miatt nagyon kedvelt, ámbár főfáját és szemgyulladás okoz. Extra.

8. Üdvöske rózsza. Szerencséhezó, igen dúsan virágzó, nagyon gyöngéd rózsaszínű, dús lombozatú teljes rózsza, mely felülmúlja fényre, zománccra és illatra e színárnyalat összes virágait.

9. Fatínica rózsza. Oroszországból átültetett bájos válfaj. Élénk tüzpiros színű, teljes rózsza, meg-megújuló virágzásban, mely a legerősebb fagyban és a legnagyobb hőségben egyaránt gyönyörű. Elsőrangú, igen keresett rózsza.

10. Árva Zsuzsuka rózsája. Szennyes fehér színű elrongyolt levegű rózsza, mely a moha rózsák fajához tartozik. Első pillanatra szegényes benyomást tesz, de minél többször és tovább csodáljuk, annál jótékonyabb hatást gyakorol reánk bámulatos visszafogásával. Igen dúsan virágzik. Nagyon hees válfaj.

11. La baronne rózsza. Előkelő szalonvirág, mely csak a melegázi levegőt kedveli. Pezsgővel öntöztetik s évenként egyszer megkívánja, hogy vagy tengervízben fűszessék, vagy valamely idegen égél alá vitessek. Gyémántharmat ragyog keblén. A dér igazgyöngyökké fagy levelei közt, melyek

változó színűekkel, hol selymes, hol hársnyos árnyalatokkal és espikézett lombozatukkal a legszebbek legszebbjévé teszik. Hors concours

A Blaha Luiza rózsáknak az a megbeszélhetlen sajátága van, hogy bár külföldön is nagyon óhajtották, esakis magyar földben tenyésznek. Apollónak odakiinn is, ontözgetnek, takargatnák, bámulnak és csodálnak, de gyökerei oly mélyen ágaznak szét az anyaföldben, levelei annyira telítvék a magyar léggel, hogy kihalna, elpusztulna, ha kitépnék a szeretett talajból...

De félre a... rózsákkal. Blaha Luiza areképei esakugyan kitünően sikerültek. Még budapesti fényképész nem készített ily szépet s még Blaha Luiza soha sem volt ily jól találva.

Annyiféle a felvétel, hogy az egymás mellé aggatott areképek elfoglalják Sárkány diszmnárus két utára szolgáló kirakatát.

— Hányféleképen van levele, báróné? kérdém multkor művésznöket

— Épen harmincötzör! felelé kacagva.

— Harmincötzör! Kimondani is sok!

— Bizony! De ne is jöjjen egyhamar fotografus... színét sem akarom látni.

— Rendkívüli türelemre van szükség, ily óriás feladatra.

— Tudja, maga a felvétel nem annyira fárasszó, mert Streliszky nem olyan kiállhatatlan, mint a többi fényképész... Nem mondja mindig: „Most

tessek vigyázni, most, most... no most! Vagy pedig: „Tessék mosolyogni... ne nézzen olyan mogorván... hanem hagyja az enbert legjobb belátása szerint állni, ülni, nézni, mosolyogni, komolykodni. Azért olyan jók a képei.

— Sok időt tölthetett a fényképésznél, úgy-e báróné?

— Három egész napot! Épen idém volt Se próba, se előadás nem állta utamat. Öltözhettem, vetkőzhettem kedvem szerint Mert az öltözködés volt az egészben a legfárasztóbb.

— De hogy ily rövid idő alatt annyiféle kifejezésre bírta erőltetni vonásait!

— Oh, ez nagyon könnyen ment. Minden felvételnél eldudoltam magamban egy-egy nótát az illető szerepből... és rögtön beletaláltam magamat a kellő hangulatba, arecom pedig a kívánt kifejezést nyerte el.

— Azért tesznek hát a képek olyan hatást, mintha dalolni hallanánk.

— Melyik tetszik legjobban?

— Melyik? Talán az „Üdvöske“... vagy a „Milimári“... Nem, a „Tót leány“... vagy, vagy a melyiket nekem adja...

— Talán bizony akarna egyet?

— Mhm!...

Nem felelt, csak mosolygott... pedig én úgy szeretem a... rózsákat.

E hangszer főleg a régi zsidó népnél és az aegyptomiaknál volt kifejlesztve s mindenféle alakban előfordult. Az aegyptomi emlékeken található képletek szerint rendszeresen térdelve kezeltetett, amint ezt az fentebbi kép is mutatja. (5. ábra.)

Hogy e hangszer minő tökélyfokon állt az aegyptomiaknál: mutatja az a hárfakép, melyet Bruce, angol tudós e század elején Theba romjai közt talált, s mely mind aesthetikai alakja, mind pedig szerkezetére nézve még a mai, tökéletesített hárfákkal is kiállja a versenyt. E felfedezés a maga idejében igen nagy feltűnést keltett a műtörténelmi bűvárok közt s a Bruce által napvilágra hozott aegyptomi hárfaképe közbámulat tárgyá lón, mert nemcsak azt bizonyítja, hogy már az aegyptomiak idejében rendszerbe foglalt zenének kellett léteznie, hanem hogy az aegyptomiak a zenészetű összhangnak magasabb alkalmazásával is rendelkeztek, melynek alapján a művelt görög nép aztán könnyen fölemelkedhetett, az általa megteremtett művészeti magaslatra.

(Folytatása következik.)

Orsz. dalárszövetség.

A budai zeneakadémia mult évi december hó 30-án tartott közgyűlése alkalmával azon üdvös határozat hozott, mely szerint tekintettel az egylet kitűnő anyagi viszonyaira a működő tagok ezentűl az eddigi teljesített évi 4 frtnyi tagdíj fizetésének kötelezettsége alól felmentettek. Ujjonnan belépő működő tagok csakis 1 frtnyi beiratási díj fizetésére kötelezettek. Dacára a fenti határozatnak a működő tagok azon kedvezménye, hogy az egyleti hangversenyekre egy ingyenes ülő és álló helylyel részesítettek, továbbra is meghagyatott. A közgyűlésen továbbá Ulmann Károly Pál úr, a magyar általános biztosító társulat igazgatója az egylet körül szerzett sok érdemeiért egyhangulag tiszteletbeli tagnak választatott meg. A díszesen kiállított oklevél nevezettnek egy 3 tagú küldöttség, t. i. Nagy Ágoston elnök, Csizik Károly és Vuits László titkár által fog átadatni.

A budai dalárda jelmezestélye a vízi városi „Fácán” termeiben oly kitűnően sikerült, mely minden várakozást felülmúlt. Programot elfelejtvén a dalárdisták kiadni, csak úgy emlékezetből közöljük a sikerültebb részleteket. Először is nagy hatással ment végbe az álarcosok felvonulása, melyet a Jelasicz ezred zenekara hatalmas indulóval kísért. Azután volt komikus hangverseny miniatúr-hangszerekkel. Majd következett a cirkuszparódia, mely falrengető tapsok közt folyt le. A klaunokat Titl István (a dalárda buzdó alelnöke), Stolp Ferenc, Nagy Lajos és Friedl urak személyesítették igen ügyesen. Volt még azután egy komikus jelenet, 3 emberből preparált elefánttal, mely a közönséget a legvíharosabb kedvre hangolta. Az alább következő díszes névsorból kitűnik, hogy úgy a néző, mint a jelmez közönséget illetőleg Buda értelmisége a legszebben volt képviselve. Jelen voltak: Wohlfarth nőv. (halásznők), Pokorny Matild (daemon), Tóth Gizella (szerb nő), Titl Istvánné (markotányosné), Kovács Teréz (Serpölette), Marek A. (Satanella), Benkhardt nőv. (spanyol nők), Stolp Ferencné (Pompadour), Zách Irma (festőnő), Supini Irma (paraszt menyecske), Pilmayer Jenni (üdvöske), Szemadám Gizella (spanyol nő), Schmidt Ferencné (Pie-

rotte), Anton Irma (cigánynő), Linzbauer nőv. (brasíliai nők), stb. stb.

A magyar dalkör Pancsován f. hó 13-án tartotta dalestélyét, mely méltó volt régi jó hírnevéhez. A programm érdekesen és változatosan volt összeállítva s valamennyi száma szépen sikerült. A közönség is szépen hálálta meg a kör buzdó működését, tömeges részvétele és tapsaival. Az estélyt különösen emlékezetessé tette az, hogy a német polgárság ezúttal szokatlan számban jelent meg s így a kitűzött célra áldozott fáradság meghozta gyümölcsét. A dalkör olyan magasra küzdötte fel magát az itteni társaséletben, hogy ma már az intelligenciára nézve pótolhatatlan s nemcsak megkedveltette magát, hanem tekintélyét is megszilárdította.

Nyitran a dal- és zeneegylet mult hét-ten dal- és táncestélyt rendezett az „Arany Szarvas” termében. Nagyszámú társaság jelent meg, mely élvezettel hallgatta az előadásokat s aztán a fiatalság viradtig táncolt.

A dícszöntmártoni dalkör Arany János emlékszozára f. hó 20-án a megyeháznál dal- és zeneestélyt rendezett, melyre szép számú közönség jelent meg. A hangverseny műsora következő volt: 1. Szózat, éneklő a dalkör. 2. Sextet, előadók vonó- és fúvó hangszereken: dr. Felszegi J., Fekete Gy., Kovácsy A., Némethy M., Szikszay István, Molnár Albert és Kovácsy Jenő urak. 3. Szavallat, Szikszay Istvánné önga által. 4. Népdalegyveleg, előadja a dalkör. 5. Fuvolakettős, dr. Felszegi J. és Fekete Gy. urak által. 6. Dalra barátim, a dalkör által. 7. Sextet, előadva a 2. pont alatt említett urak által. 8. Csataadal, előadja a dalkör. A dalárda derekasan megfelelt feladatának.

A lugosi dal- és zeneegylet választmányától a lefolyt 18 2-iki évről a következő jelentést kaptak. Ngs Viszági Patyánszky Elek, kir. tanácsos mint elnök megnyitván a közgyűlést, beszéde folyamában kiemelve az egylet ez évi tevékenységét, megköszönte az eddig benne helyezett bizalmat, a bizottságnal együtt az eddigi tisztségéről leköszönt. Podhrádszky Kornél erre a visszalépett bizottságnak buzdóközlésért jegyzőkönyvileg a köszönetet kimondani indítványozza, mi el is fogadtatik. Az új választás meg-ejtetett. Dr. Zsidák Agoston, mint választási elnök, a következő választási eredményt hirdette ki: elnök Viszági Patyánszky Elek, alelnök Wusehing Konrad Pál, titkár Palkó József, leltárnok Schnitzer A., pénztárnok Páry József, ügyész Putnik István. Az újjólag megválasztott elnök sajnálattal kijelenti, hogy más hivatalos teendők oly annyira igénybe veszik minden idejét, hogy legjobb akarata mellett sem volna képes az egylet ügyeit továbbá úgy vezetni, a mint ezen kitűnő egylet kívánna s ennek folytán ezen, bár reá nézve nagyon hízelgő és megtisztelő elnökséget el nem fogadhatja. Az egylet ugyanaz nap este a volt elnöktől Serenaddal búcsúzott el, mely alkalommal ő Nagysága a dalárokat barátságos vaesorára meghívta. Az elnapolt közgyűlés január hó 15-én folytatott és az alelnök ajánlatára közfelkiáltással Ngs Suttág Ferenc, kir. tanácsos és tanfelügyelő úr lett elnöknek megválasztva. Az új elnök úr széköfoglaló beszédeben hangsúlyozza, hogy az egylet érdekeit telhetőleg előmozdítani iparkodni fog. — Az egyletnek első nagyobb működése február hó 20-ra esett, a midőn is a várvavárt „bohócestélyt”, mely minden tekintetben sikerültekn mondható volt, rendezte. Március hó 9-én az egylet két elnöke es egy választmányi tag átadta a tiszteleti okmányokat a legújabb tiszteleti tagoknak és este a dalárok üdvözölték a kitüntetetteket. Április 1-én az egylet, Ngs Suttág Ferenc elnök urat, mint névnapja előestéjén, Serenaddal tisztelte meg. Április havában az egylet két tagot vesztett halál által és pedig Mohilo Péter pártoló tagot 17-én és Weinhart

Antal működő tagot 23-án. Az egylet mindkettőt sírjához kísért, énekelvén két-két gyászalt. Weinhart temetésén az egylet fátyolozott lobogóval jelent meg, az elnök pedig egy gyönyörű koszorút tett az elhunyt-nak ravatalára, emlékül azon egyesülettől, melynek az elnök dalár és jó barát keletkezésétől fogva tagja volt. Április hó 30-án volt az első hangverseny a tagok számára, a „Magyar király” vendéglő nagytermében. Közönség sok volt és elismeréssel viseltetett a működők iránt. Ismét két halálesetet kell feljegyeznünk. Asbóth Lajos tábornok, néhai egyleti elnök május hó 11-én, Palkó Károly pedig, az egylet fáradhatlan pénztárnoka május hó 15-én temettetett el. Az elnök temetésénél az egylet csak képviselve volt, az utóbbinál azonban testületileg vett részt. Junius hó 28-án az egylet dalestélyt rendezett a 39. sz. serezed zenekara közreműködése mellett. A helybeli lapok nagy elismeréssel szóltak a dalestélyről. Junius hó 29-én tartott az egylet által fentartott zeneiskolában a zárvizsgát. A szülők és közönség nagy érdekléssel viseltetett a gyermekszereget iránt és elismerésével nem fukarkodott a serdülő ifjúság iránt. Midőn Keresztesi Szende Béla, honvédelmi miniszter, ő Nagyméltósága váratlanul gavadiai birtokán augusztus hó 18-án meghalt és hült tetemei örök nyugalomra a földbe letétek, az egylet gyászlobogója alatt sorakozva, gyászdalban búcsúzott el tiszteleti tagjától. Augusztus hó 20-án volt a szent István kápolna ünnepélyes felavatása. Az ez alkalommal a kápolnában mondott első szent misénél az egylet négyzólamú misét énekel. Szeptember hó 17-én tartá Temesvár szab. kir. város százados-ünnepélyét és ebből kifolyólag az ottani „Philharmoniai egylet” dalárünnepélyt rendezett, melyhez a délmagyarországi dalegyletek mind meghívtak. Egyletünk a szíves meghívásnak engedve, 32 dalárral részt vett a dalárversenyen és elnyerte az első díjat, egy gyönyörű szép ezüst babékoszorút. Egy második örvendetes mozzanat Viszági Patyánszky Elek egyletünk tiszteleti tagja, Krassó-Szörény megye főispánjává lett ki-nevezetése. Midőn ő Méltósága október hó 18-án Budapestről hazatért, az egylet az indóházban díszes lobogójával, dalárüdvözlettel és harsgó éjjennel fogadta, este pedig Serenaddal adott örömeinek kifejezést. Hivatalába ünnepélyes beigtatása alkalmával október 29. „díszdalestélyt” rendezett, mely válogatott vendég-koszorúnak örvendett. A Cécilia-ünnepély november hó 22-én a minoritazárda estebédében találta befejezését, mire az egylet, elnökével élén, mint az egyházi zene hathatós előmozdítója, hivatalos volt. November hó 25-én este, mint az alelnök úr névnapja előestéjén az egylet nála Serenaddal tisztelgett, kit egy négyes-küldöttség Karán-Sebesről megelőzött, azonfelül még egy gyermekkar is három dalban adott kifejezést öszinte kívánatainak. Az alelnök szíves meghívására a dalárok késő estig nála vígan mulatának. Az egyletnek utolsó nyilvános fellépése volt a tagok részére rendezett hangverseny december hó 8-án. Az utolsó rendes választmányi ülés december hó 12-én tartott meg. Intézkedések tettek a pénztárt illetőleg és az évkönyvre vonatkozólag. Rieger György úrnak pedig, ki újlag az egyletnek három saját szerzeményű karddallal kedveskedett, köszönet mondatik. Ezzel elmondottuk a lefolyt évről több mozzanatait.

Coquelin-ügy.

A Coquelin-ügyben Tarnóczy Gusztáv úr, a nőipar egyesület alelnöke nyilatkozatot küldött be szerkesztőségünkhez. Eszerint az ügy tényállása: F. hó 3-án Glaser Tivadar jött lakására, azon kéreessel, hogy a f. hó 18-án estére neki a népszínház átengedje s ő kész ezért az egyletnek 1000 frtot lefizetni, vagy pedig Coquelint egy reggelyben az egylet javára felléptetni. Tarnóczy ez utóbbit fogadta el, mert ettől többet remélt az egylet számára.

Ennek folytán a népszínház igazgatójához kelle menniök, hogy ott a szerződés 18-ára megköthetessék.

Ott írott biztosítást kívánt Glasertől

s azt két levél alakjában meg is kapta, melyben benne van, hogy az átengedett népszínház estéjeért kötelezi magát Coquelint a nőiparegyet javára f. hó 17-én vagy 18-án monologokban egy reggély alkalmával felléptetni.

Utóbb sürgönyileg beleegyezett, hogy ezen reggély 17-én tartassék meg.

Ezen kétoldalú szerződés alapján fogadott termet, felkért és szerződött művészeket és műkedvelőket, nyomtatott falragaszokat, árultatott jegyeket (melyekért már előzetesen 1400 forint folyt be), általában megtett mindent a reggély sikerének biztosítására. Annak dacára, hogy a „Harmonia” t. igazgatói díjtalanul működtek közre, a költségek természetesen mégis tetemes összegre rúgtak.

15-én kapott Glasertől egy kelet nélküli levelet, oly kétértelmű szöveggel, melyen eligazodni lehetetlen volt s tartózkodásának helyét nem ösmerve, várnia kellett míg személyesen megérkezett.

16-án délután ment Coquelinhez és kérdőre vonta azon hírek iránt, melyek szerint ő ugyanaz napra szerződött a bécsi Operával, a melyre őt nálunk Glaser írott kétoldalú szerződésben kötelezte.

Csodálkozását fejezte ki, azt állítá, hogy ő ezt most hallja először, különben ez nem az ő dolga, hanem Glaseré. Ezt behivatva azt felelé, hogy ő Tarnóczyt nem ösméri, ő nem szerződött, kárpótlásról hallani sem akar, neki a költségekhez semmi köze.

Bármily fájdalmasan esett, felelőssége tudatában a hatóságoknál kelle keresni orvoslást.

Előbb az enyhébb eszközökhöz nyult, polgári úton kért biztosítást a népszínháznál befolyandó pénzekre, de midőn ezen az idő rövidsége miatt kellően fel nem szerelhető beadványt célt nem érhetett, a rendőrséghez folyamodott s kérte, hogy Glaser ügynököt a fővárosból el ne bocsássa, míg az kezeset, vagy biztosítékot nem nyújt ama károk értékéig, melyeket eljárása által okozott.

Midőn ez úton sem érhetett célt, magának kelle gondoskodnia, hogy a reggelyi vonattal el ne illanjon.

Csak így sikerült megóvnia az egyeletet nagyobb mérvű kártól.

Helyesen cselekedett vagy nem, annak megítélése nem reá tartozik. Megnyugtatta az az öntudat, hogy kötelességhez képest minden törvényeink által engedett módot igénybe vett, a reá bízott vagyonnak megvédelmezésére.

Nézete szerint ezt a rendőrségnek kellett volna tennie.

Igen sajnálja hogy a nagy művész nevének fűtéke hozzá a tudósítók, de még az ilyen ex lex kedviért sem hunyhatott szemet és meg van győződve, hogy minden jól értesült francia kárhozzáttni fogja Glaser úr eljárását. Legsajnosabb szerinte az, hogy a napilapok legnagyobb része tévesen informálja a bel- és külföldi közönséget.

Hazai hírek.

* **Liszt Ferenc** már megkezdte előző működését az országos zeneakadémiában. A mester kitűnő egészségnek örvend s naponkint négy-öt órát fordít oktatásra.

* **Nagy Vince** lett a szegedi színház igazgatója, tehát mégis helyesen kombinált „Alföldi zeneberát” szegedi munkatársunk.

* **Ünnepély. Huber Károly tiszteletére.** A nemzeti zene elhatározta, hogy Huber Károly országos

dalárszövetségi karnagy és zenedei tanár tiszteletére, a Ferenc-József-rend lovagkeresztjével történt kitüntetés alkalmából fenyves ünnepélyt rendez, mely alkalommal a kitüntetettnek az érdemjel át fog adatni. Miután azonban gróf Zichy Géza, a zenede elnöke jelenleg művészi körülmények miatt az ünnepély csak a gróf visszatérte után, tehát jövő hó közepe felé fog megtartatni.

* **Komlóssy Lajos** nyug. honvédeztredes, a debreceni zenede igazgatója 72 éves korában elhunyt.

* **A nemzeti színházról.** A nemzeti színházban legközelebb színre kerül Gluck 3 felvonásos operája: „Orpheus”. Az egész darabban három főszerep fordul elő s ezek a következők: Orpheus Bartolucci Viktória k. a., Eurydike Beermann Stefánia k. a. s Amor Kordín Mariska k. a. Utána a legközelebbi opera-újdonosság Wagner „Mesterdalnokok” című operája lesz, mely azonban valószínűleg már csak a tavasszal kerül színre. — Káldy Gyula operai rendező Bécsbe utazott hogy ott Gounod legújabb operájának, a „Zamora családja”-nak előkészületeit s esetleg az első előadást megnézze — „A párisi regény” című francia drámából, most már a színpadi összpórák folytak. A darab folyó hó 26-án kerül színre. — Csiky Gergely legújabb társadalmi drámájából, „Bozöthy Mártá”-ból már kiosztották a szerepeket — Balázsné asszonynak „Fidelio”-ban való első fellépését — mely e hétre volt kitűzve — későbbre halasztották.

* **Az új operaházat.** Ybl Miklós építész legújabb programja szerint, a jövő év őszén már megnyitják. A jelen év folyamán a folyosókat, a társalgó termekeket és a lépcsőházat festik. A jövő évre már alig marad valami munka és csak a berendezéssel lesznek elfoglalva az asztalosok, kárpitások és díszítők.

* **A zenekedvelők egylete** f. hó 22-én, esti 7 és fél órákor rendezi Balvány-utcai termében IV. nagy hangversenyt, melynek műsora a következő: 1. Serenade (Op. 23.) vonós zenekarra, Henschel. 2. La régime Avriillouse, női kar, zongorakísérettel, Krug. 3. Tavaszi esőb, férfiak 4 vadászkiáltással, Goldmark. 4. Változatok, vonós zenekarra és 2 vadászkiáltással, Mozart. 5 a) Die höh're Welt, b) David's Harfe, Loewe; c) Csodás éj, Brahms; d) Kis lánykám, Mendelssohn. Vegyes karok, a capella. 6) Novellétták, vonós zenekarra, Gade.

* **„Krisztus Pilátus előtt” az udvarnál** A királyné ő felségének tárdalvölög mindaddig nem volt alkalmá Munkácsy Mihály nagyszerű kompozícióját megzemléltetni és többször fejezte ki abbéli kívánságát, vajha nyílnék módja a mester eme festményének megtekintésére. Most Lichtenstein Georgette k. a. szép tehetségű fiatal festőnő, a ki Munkácsy képét emlékezet után lemásolta, még pedig oly híven, hogy arról annak idején az összes sajtó igen elismerőleg nyilatkozott, azon megtisztelő engedélyt nyerte, hogy művét ő felsége a királynénak bemutatthassa és e célból a királyné kisebb lila-termében felállíthassa. A festmény 3 napon át volt az udvarnál, a felséges pár legnagyobb meglepődését fejezte ki a sikerült mű felett, különösen kiemelve, hogy a képben nyilvánuló finom színérzék és jeles alakító képesség a fiatal művésznő tehetségének legszebb jövőt jósolják.

Ujabb megjelenések.

Löwy Adolf s.-a-ujhelyi könyvkereskedőnél két Mazurka jelent meg zongorára. Szerzőjük Kovács Leo s Andrassy Helén grófnőnek vannak ajánlva. A tetszetős szalon-darab ára 80 kr.

* **„A tatrai emlékek”** című, Egnér Adolf szepes-iglóői képezési tanár által szerzett és kiadott műnek III-ik füzeté is megjelent. E műnek célja — mint szerző írja — az által, hogy edes hazánk legszebb vidékeiről hangban, szóban és képen megemlékezzik, a természetet kedvelő külföldi közönséget ide esbítgatni, miáltal árva vidékeink népének új kereseti forrást nyitnánk. A mű 5 darabot tartalmaz, melyek a következő címekeket viselik: 1. „Hymnus”. 2. „Virágos kert a Felkai völgyben”. 3. „Első kirándulás

a nagyszalóki esücsra”. 4. „A tátrafüredi kápolna”. 5. „A zergevadászaton”. Ára 2 frt. Kapható Budapest, a „Harmonia”-nál.

Külföldi hírek.

* **Wagner Richard** velencei költői magányában nagyon „lágy” zenei hangulatban van, ami Ibach Rezsőhöz Barmenbe intézett leveléből kitűnik. Ibach ugyanis Wagnernak egy kitűnő Concertzongorát küldött Velencébe, mire a meglepett mester a következő köszönő levelet intézte Ibachhoz: „Az „Ibach” ma érkezett hozzám teljes épségben. Rendkívül megörövendeztetett becses küldeménye, különösen mert eddig egy oly bérzongorát voltam kénytelen használni, mely a zene iránti szeretete nem csaknem lelohasztotta. A küldött zongorát kitűnően választotta jelenleg zenei hangulatombhoz, miután ez most általában nagyon lágy és szelíd.”

* **A hurok kereslete.** Az orosz, angol és dán hűrszállítók és azoknak bizományosai jelenleg a legkeresettebb egyének a német piacokon, úgy hogy nem képesek a hurok keresletét fedezni. Egyes kisebb hűrgyárosok kénytelenek a szükséges anyag hiányában a munkát egyszerűen beszüntetni. A nagyobb gyárosoknak és kereskedőknek meg avval van bajuk, hogy a hűrkészítőktől alig képesek a legszükségesebb és legsürgösebb megrendelések effectuálását egyrészt szintén anyag hiányában kieroszakolni. És mindennek a különösen Amerikában oly kolosszális lendületet vett hurkagyártás az oka, mely a birka-belet oly keresett cikké teszi, hogy alig marad anyag a hurok számára. Ha e viszonyok tovább is így maradnak, akkor érdekes harera lehetünk elkészülve, mely a húr- és hurka-gyárosok közt okvetlen kiüt, ha csak a hurkaevő közönség ebbeli étvágyát le nem apasztja.

* **A nyitott ablakoknál való zongorázás ellen.** Egy bambergi fiatal hölgy az éjjeli órákban nyitott ablaknál zongorázva, a szomszédok nyugalmát zavarta. Dacára az ismételt felszólításoknak a fiatal hölgy folytatta éjjeli gyakorlatait, minek folytán jelentős tetétt a hatóságnál az éjjeli nyugalom zavarása miatt. A hölgy védője bebizonyítani törekedett azt, hogy más ezerféle zaj és lármá nem számíttatik az éjjeli nyugalom akadályozói közé, minek következtében a kisasszony finom és művészi játékát még kevesebb lehet nyugalom-zavarónak nevezni. A bíróság azonban másként vélekedett és a kisasszonyt pénzbírságra ítélte.

* **A párisi opera baritonistája:** Lassalle beadta lemondását és ez évre Oroszországba megy, a hol egy idényért 500.000 franknyi díjat biztosítottak neki.

* **Verdi ajándéka.** Verdi szülővárosának, Busetonak egy általa építtetett és berendezett teljes körházat ajándékozott.

* **Egy német ötös,** mely jelenleg Mexikóban utazik, sokat beszéltet magáról. Az ottani lapok tele vannak magasztalásokkal. Az ötös a következő tagokból áll: Borchert (hegedű), Hoch Th. (Cornet), Stolz E. (Puzón), Gründler (zongora) és Conradi (tenor).

* **Uj operette.** Suppé Ferenc jelenleg egy új operetten dolgozik, melynek színhelye Egyiptom és címe „Fanfani”.

* **A lipcei zene-konzervatorium** a jövő évben ünnepli fennállásának 40 éves jubileumát.

Szerkesztősegi tudósítások.

Paris. F. F. J. Legnagyobb sajnálatunkra a postán történetet a rendetlenség, kiadóhivatalunk minden számat pontosan útnak indított eddig.

Husztai János. Az előfizetési összeget a kért időre átírtattuk.

Hálás tanítvány Aradon. Üdvözöl iratával tessék a kitüntetethez fordulni.

Gaal Ferenc, Szabadka. Hol kések az ígért cikke? tudósításait már régóta várjuk.

Figy Imez etes!
 Kitünő zongorahangoló
MAGRINI A.
 ajánltatik mindennemű
 zongora-hangolás, javítás és bőro-
 zésére.
 Megtudható a társulat zeneműkeres-
 kedésében váci utca 3.

NEMECSEKE JÓZSEF
 BÉCS.

== Mignon == zongorák. Tartós kitünő hang-
 szerek. Különösen ajánlatosak iskolák számára.

'Produktiv szövetség.'

E céget hat évvel ezelőtt a világhírű
 „Bösendorfer” zongoragyárából el-
 szakadt 60 munkás alapította s ma
 már méltán vetekedik az anyagyár
 készítményeivel.
 Tekintve a kitünő minőséget
 a legolcsóbb hangszer. Külö-
 nösen ajánlhatók az úgyneve-
 zett „Mignon zongorák.”
 A nagy aranyéremmel kitüntetve.

SCHMIDT FERENCZ

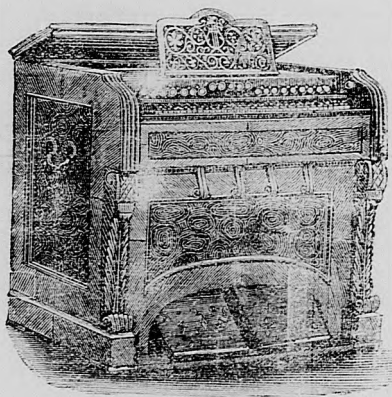
Bösendorfer tanítványa.

Jó minőségű tartós zongorák:
 Rövid szalon, diófából,
 fekete
 Árjegyzék küldetik díj nélkül.

CARL HAMBURGER

zongoragyártó

BÉCS.

A legkitünőbb
„Harmoniumok”
 Tietz Péter utóda
 Kotykwicz Teofil
 gyára Bécsben.

A legjobb minőségű Harmoniumok nagy választéka. Hangverseny- és szalon-harmoniumok. Prolongement és Percussióval. Templomok és iskolák számára 100 forinttól felfelé.

Több évi jótállás!
 Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Zenetanárok lakcímei:

Zongora.

- Aggházi Károly nemz. zen. tan. Akad.-ut 11.
- Bartay János " " Váci-utca 10.
- Schütze Rezső " " N.-korona-u 4.
- Khayll Antal Thonet udvar
- Erney József " " Kerepesi-út 24.
- Huber Károly " " Új tőzsdeépület
- Dr. Popper Armin Sugár út 80. sz.
- Ziegler János Király utca 35. sz.
- Koschirz Janos Sugár út 89. sz.
- Kindtner Károly Vas utca 17. sz.
- Vajdaffy Béla Külső dob utca 49.
- Tomka István Sebestyén tér 3. sz.
- Krisztinkovich Béla Hungaria szálloda
- Gobbi Henrik Ferenc-József rakpart 18. sz.
- Rausch Karol Hunyady utca 3. sz.
- Kühn Miksa Károly körút 11. sz.
- Drescher Raimund Kerepesi út Kerepesi udv.
- Sipos Antal Keeskenéti utca Geiszt ház
- Zimay László Molnár utca 37.
- Székely Imre Szerb utca 2.

Ének.

- Aggházi Károly Akadémia utca 11. sz.
- Huber Károly Új tőzsde-épület
- Pauli Richard Dohány utca 28.
- Passy Cornet asszony Múzeum körút
- Igerics Katalin Lipót utca 6.
- Ulrich Cécilie Albrecht ut 6.
- Schmidt József Lipót utca 19.
- Puks Ferencz Klauzál utca 4.

Zeneszerzés.

- Aggházi Károly Akadémia utca 11.
- Erney József Kerepesi út 24.
- Puks Ferencz Klauzál utca 4.
- Huber Károly Új tőzsde-épület
- Nicolitsch Sándor Kazinczy utca 17.

Hegedű.

- Huber Károly Új tőzsde-épület
- Gobbi Alajos Magyar utca 36.
- Pischinger Alajos Dohány utca 45.
- Kis Péter Sándor utca 5.
- Frankhauser Károly Diófa utca 18.
- Mészáros József Tüzoltó utca 10.

HOYER

vonó hangszer készítő
Égerben.
 (Csehországban.)

Gyönyörű imitációk különösen műkedvelők figyelmébe ajánlhatók.

EHRBAR

világhírű zongorái.

Ezen hangszer a zongora gyártás remekei közé tartoznak. Tartósságra utólrhetlenek, ezen tulajdonságnak köszönheti e gyár nagyhírnevét.

Kaphatók:

- Szalon Stuez, diófa
- " " fekete
- keresztthúrozott és egyszerű.

J Heitzmann és fia

cs. kir. udvari zongoragyáros

Bécsben.

Első rangú gyár, mely különösen arról nevezetes, hogy a legtartósabb hangszereket készíti. Zongorái az egész világon el vannak terjedve. S mindenütt egyaránt kelendőségnek és kedveltségnek örvendenek. Birja a legmagasabb kitüntéseket.

HEVESI B.

zongoragyáros

Budapestben.

Kitünő hazai gyártmány, mely különösen szoliditása és tartóssága által tűnik ki. Ezen minden tekintetben ajánlható zongorák főgyőnk-ségét a társulat birja s zongoratermékben mindig megtekinthetők.

Uj találmány!

Vonó hangszerek, hegedűk és gordonkák,

melyek teljesen pótolják az olasz mesterek műveit. A hang ép oly erős és nemes, mint a régi hangszereké.

Noebe készítményei!

Csakis a Harmoniánál, Buda-
 pestben kaphatók.

Világhírű szaktekintélyek elismerés-
 sel nyilatkoznak e feltűnést keltett
 tüneményeszerű hangszerekről.
 Egy hegedű ára, csinos tokban 100 frt.
 Egy gordonka ára, csinos tokban
 150 frt.

MARTIN WESSELY
 zongoragyáros Bécs.

Különös speciálítás az úgynevezett
 „Diminutiv” zongora, legkisebb alak
 s mégis erős, tönör hang. Bár milyen
 kicsi szobában is elfér. Az egész zongora
 1 1/8 méter. Különféle érmek.

Pályázat.

A nagy-kanizsai kisdiednevelő egye-
 sület jótékonyezelő sorsjegyeknek húzása
 1882. évi december 31-ikéről a nagy-
 méltóságú m. kir. pénzügyminiszterium-
 nak 1882. évi december 22-én 75.567
 sz. alatt kelt magas rendeletével 1883.
 évi július 1-ső napjára halasztott, mely
 napon a húzás visszavonhatlanul s okve-
 len megtörténend.

Az elhalasztás indoka az, hogy a ki-
 hoasztott sorsjegyeknek csak egy ötödét
 sikerült értékesíteni, e mellett 20 ezer
 darab sorsjegynél több volt a közönség-
 nel kint, melyért sem az érték nem küldet-
 tett be, sem a sorsjegyek vissza nem
 érkeztek s így a kifizető jótékony ezél
 kívánt mérvben nem érvény el, bizo-
 nyára a minden szép-, jó- és nemesért
 lelkesülő érdekeltek szíves beleegyezéssel
 veszik tudomásul s a ezért továbbra is
 kegyes pártfogásban részesítik. Mire
 névze hazafias bizalommal tisztelettelje-
 sen felkérem mindazokat, kiknél még
 sorsjegyek vannak, hogy azt értékesíteni
 mielőbb kegyeskedjenek.

Ujabb megrendelések köszönettel vé-
 tetnek s posta fordultával eszközöl-
 tetnek.

A húzásnak 1883. évi július 1-ső nap-
 jára történt elhalasztásával sem a terve-
 zetben, sem egyéb intézkedésekben vál-
 tozás nem történt.

A nyeresemény-tárgyak Milhofer
 N.-kanizsai ékszerész testvér utraknál
 vannak elhelyezve s mindenkor megte-
 kinthetők.

Továbbá minden értesülés a nagy-
 kanizsai kisdiednevelő-egyesület nádo-
 r-utcai óvoda-épületben levő irodában
 nyerhető, hová a levelezések is bérmentve
 intézendők.

Nagy-Kanizsa, december 31-én 1882.
 Hazafias tisztelettel: a sorsjátékot ren-
 dező bizottság nevében.

Somssich Lőrincz.

bizottsági elnök és penztáriok

!Farsangi tréfa!

Grelot (csörgő) polka

kézre való csörgővel együtt

kapható minden könyv- és
 zenemű-kereskedésben.